

ПОСИЛАННЯ НА ДЖЕРЕЛА ТА БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК

Наукова стаття – це не есе на вільну тему, тому вона обов'язково повинна містити посилання на джерела. Оформлення посилань стандартне – позначається виносками кожної сторінки або посиланнями на список літератури у кінці тексту статті. З метою дотримання правил прямого і непрямого цитування встановлених вимог строго дотримуються.

Незважаючи на обговорювану вище вимогу унікальності тексту, автор статті зобов'язаний посилатися на інші авторитетні джерела, тим самим підкріплюючи вагу власних узагальнень та констатацій.

Більше того, так як стаття є відносно невеликою за обсягом науковою працею, кожне посилання має бути вивірене і обґрунтоване. Надмірна кількість посилань на джерела знижує роль автора статті (складається враження технічної компіляції матеріалу); занадто мале число посилань навіює відчуття надмірної самовпевненості автора у викладі тверджень.

У тексті статті слід уникати посилань на підручники та навчальні посібники.

Посилання на власні роботи авторів статті (самоциткування) є небажаними і мають складати не більш 15% від загальної кількості джерел.

Посилання на джерела необхідно робити по тексту у квадратних дужках із зазначенням номерів сторінок відповідно джерела.

Наприклад: [3, с. 234] або [2, с. 35; 8, с. 234].

Може бути інший варіант: за допомогою дужкових посилань – шляхом вказування прізвища автора та року роботи у дужках, відділяючи номер сторінки двокрапкою. Наприклад: (Дегтярьов, 2014: 12).

Вимоги зазначаються в інформаційному листі.

Бібліографічний список (список літератури) також є одним із значимих компонентів завершеної публікації. Ознайомившись із ним, читач розуміє, у якому напрямку здійснено дослідження, які концептуальні моменти значущі для даного автора, на які авторитетні наукові уми він воліє спиратися в роботі.

Список використаних джерел подається наприкінці статті та оформлюється з урахуванням розробленого у 2015 році Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

ОФОРМЛЕННЯ СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
за ДСТУ 8302:2015 (відповідно до наказу МОН № 40 від 12.01.2017)

Однотомні видання

Один автор

1. Битяк Ю. П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.
2. Краснова М. В. Договори в екологічному праві України: навч. посіб. / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ: Алерта, 2012. 216 с.
3. Петрик О. І. Шлях до цінової стабільності: світовий досвід і перспективи для України: монографія / відп. ред. В. М. Геєць. Київ: УБС НБУ, 2008. 369 с.
4. Грошевий Ю. М. Вибрані праці / упоряд.: О. В. Капліна, В. І. Маринів. Харків: Право, 2011. 656 с.
5. Кузніченко С. О. Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану»: наук.- практ. комент. / Одес. держ. ун-т внутр. справ. Харків: Право, 2015. 164 с.
6. Тертишник В. М. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України: із змінами та допов. на 12 берез. 2016 р. 12-те вид., допов. і перероб. Київ: Правова єдність, 2016. 810 с.
7. Johnson L. K. Bombs, bugs, drugs and thugs: intelligence and America's quest for security. New York; London: New York University Press, 2000. 326 p.

Два автори

1. Васильєв С. В., Ніколенко Л. М. Доказування та докази у господарському процесі України: монографія. Харків: Еспада, 2004. 192 с.

- Петришина М. О., Петришин О. А. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування: наук. доп. Харків: Право, 2016. 44 с.

Три автори

- Комаров В. В., Світлична Г. О., Удальцова І. В. Окреме провадження: монографія / за ред. В. В. Комарова. Харків: Право, 2011. 312 с.
- Сичевський В. В., Харитонов Є. І., Олейніков Д. О. Науково-практичний коментар до розділу І Особливої частини Кримінального кодексу України (Злочини проти основ національної безпеки України). Харків: Право, 2016. 232 с.

Чотири і більше авторів

- Прилипко С. М., Ярошенко О. М., Мороз С. В., Малиновська К. А. Укладання трудового договору: теоретико-прикладне дослідження: монографія. Харків: Юрайт, 2013. 288 с.
- Hubbard R. G., Koehn M. F., Omstein S. I. et. al. The mutual fund industry: Competition and investor welfare. New York, NY: Columbia University Press, 2010. 256 p.

Без автора

- Галузева економічна політика держави: проблеми правового забезпечення: колект. монографія / за наук. ред. Д. В. Задихайла. Харків: Юрайт, 2013. 520 с. (Серія «Наукові праці кафедри господарського права Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Т. 1).
- Правове виховання в сучасній Україні: монографія / за заг. ред.: В. Я. Тацій, А. П. Гетьман, О. Г. Данильян. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2013. 440 с.
- Конституція України: наук.-практ. комент. / редкол.: В. Я. Тацій (голова) та ін. 2-е вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2012. 1128 с.
- Настільна книга детектива, прокурора, судді: коментар антикорупційного законодавства / за ред. М. І. Хавронюка. Київ: Дакор, 2016. 496 с.

5. Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (30 верес. 2016 р.). Київ: Нац. акад. прокуратури України. 2016. 432 с.
6. Політологічний енциклопедичний словник / упоряд. В. П. Горбатенко. 2-е вид., перероб. і допов. Київ: Генеза, 2004. 736 с.

Багатотомні видання

1. Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. / Акад. прав. наук України. Харків: Право, 2009. Т. 2: Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / за заг. ред. Ю. П. Битяка. 576 с.
2. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник: у 2 т. / за ред.: В. В. Сташис, В. Я. Тацій. 4-те вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2010. Т. 1. 456 с.
3. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України: у 4 т. / за ред. О. В. Стовби. Харків: Апостиль, 2015. Т. 2. 329 с.
4. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2016. Т. 1: Історія держави і права України / редкол.: В. Д. Гончаренко (голова) [та ін.]. 848 с.
5. Енциклопедія історії України: у 10 т. / НАН України, Ін-т історії України. Київ: Наук. думка, 2005. Т. 9. 944 с.

Частина видання

Розділ книги

1. Даньшин І. М. Злочини проти громадського порядку та моральності. *Кримінологія. Загальна та Особлива частини*: підручник / за ред. В. В. Голіни. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2009. Розд. 15. С. 138–145.
2. Хряпінський П. Засоби заохочення у публічному праві. *Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані*: монографія / за ред.: О. В. Козаченко, Є. Л. Стрельцов. Миколаїв: Іліон, 2016. С. 87–109.

Тези, доповідь з матеріалів конференції, круглих столів

1. Данильян О. Г., Дьобань О. П. Досвід удосконалення органів державної влади в європейських країнах та можливості його використання в Україні. *Проблеми розбудови державності та народовладдя в Україні: матеріали ХХІІ Харків. політолог. читань* (м. Харків, 21 трав. 2009 р.). Харків. 2009. С. 47–49.
2. Боднар Т. В. Договір про закупівлю: особливості укладання і забезпечення. *Актуальні проблеми приватного права: договір як правова форма регулювання приватних відносин: матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 95-й річниці з дня народж. В. П. Маслова* (Харків, 17 лют. 2017 р.). Харків: Право, 2017. С. 7–9.

Стаття з довідкового видання

1. Баулін Ю. В. Обставини, що виключають злочинність діяння. *Великий енциклопедичний юридичний словник* / за ред. Ю. С. Шемшученко. Київ: Юрид. думка, 2007. С. 550.
2. Bergmann P. G. Relativity. *The New Encyclopedia Britannica*. Chicago: Encyclopedia Britannica, 1993. Vol. 26. P. 501–508.

Стаття з продовжуваного видання

1. Гетьман А. П., Лозо В. І. Державно-правові проблеми подолання екологічної кризи в епоху глобалізації. *Проблеми законності*. Харків. 2013. Вип. 123. С. 65–77.
2. Данильян О. Г., Петришин О. В. Проблема взаємовпливу правового виховання державотворчого процесу: українські реалії. *Вісник Національної академії правових наук України*. Харків, 2010. № 2. С. 28–39.
3. Семенюк О. Г. Заходи безпеки в системі охорони державної таємниці. *Держава і право. Юридичні науки*. Київ, 2016. Вип. 72. С. 152–166.

Стаття з періодичного видання (журнал, газета)

1. Петришин О., Серьогіна С. Змішана республіканська форма державного правління. *Право України*. 2009. № 10. С. 57–60.

2. Кулак Н. В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 4. С. 84–88.
3. Тацій В. Я., Тютюгін В. І., Пономаренко Ю. А. Виклики сучасності і кримінальне право. *Голос України*. 2016. 29 січ. (№ 16). С. 6–7.
4. Benjamin A. C. The ethics of scholarship: A discussion of problems that arise in its application. *Journal of Higher Education*. 1960. Vol. 31. No. 9. P. 471–480.

Рецензії

1. Биков О. Нагальність оптимального міжнародно-правового врегулювання глобальних біоетичних проблем сучасності. *Віче*. 2016. № 1/2. С. 20–21. Рец. на кн.: Третьякова В. Г. Міжнародно-правове регулювання глобальних біоетичних проблем: монографія. Київ: Кондор, 2013. 407 с.
2. Драч О. О. [Рецензія]. *Український історичний журнал*, 2016. № 1. С. 217–219. Рец. на кн.: Темченко А. І. Традиційні мантичні практики: архаїка знакової системи. Черкаси: ІнтралігаТОР, 2015. 112 с.

Інші видання

Дисертації

1. Головкін Б. М. Теоретичні та прикладні проблеми детермінації і запобігання корисливій насильницькій злочинності в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2011. 406 с.
2. Костенко В. О. Економіко-правове забезпечення використання та охорони земель: дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2015. 183 с.
3. Bryant B. D. A sequentially articulated experiment to compare two instructional software input infrastructures: Doctoral dissertation. Albany, NY, 1998.

Автореферати дисертацій

1. Кравчук В. М. Припинення корпоративних правовідносин в господарських товариствах: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2010. 36 с.
2. Наконечний А. Б. Примусове відчуження земельних ділянок: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2016. 24 с.

Стандарти

1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с.
2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ: Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.
3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ 3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).

Патенти

1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G 21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.2007; опубл. 27.08.2007, Бюл. № 13. 4 с.
2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.

Архівні документи

1. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. ЦДАВО України (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.
2. Наукове товариство ім. Шевченка. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаніка НАН України. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1–7.

Електронні ресурси

1. Оболенцев В. Ф. Базові засади системного аналізу злочинності та віктимізації в Україні: монографія. Харків; м. Костянтинівка: Юрайт, 2016. 116 с. URL: http://dspace.nulau.edu.ua/bitstream/123456789/12015/1/Obolencev_2016_mon.pdf. (дата звернення: 10.10.2022).

2. Гетьман Є. А. Підзаконні нормативно-правові акти органів виконавчої влади України та іноземних держав: порівняльна характеристика. *Теорія і практика правознавства*: електрон. наук. фахове вид. 2016. Вип. 1 (9). URL: <http://tlaw.nlu.edu.ua/article/view/66302> (дата звернення: 10.10.2022).
3. Карнаух Б. П. Тлумачення договору: короткий нарис із наднаціональної і транснаціональної точок зору. *Проблеми законності*. 2016. Вип. 135. С. 39–51. doi: <http://dx.doi.org/10.21564/2414-990x.135.83852>.
4. Аналіз стану здійснення судочинства в 2015 році (за даними судової статистики). URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/D7F9F72E78DA88ECC2257F730036F282](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/D7F9F72E78DA88ECC2257F730036F282) (дата звернення: 10.10.2022).
5. Trammell A. Magic: The gathering in material and virtual space: An ethnographic approach toward understanding players who dislike online play. *Meaningful Play 2010*: October 21–23, 2010, East Lansing, MI. URL: http://meaningfulplay.msu.edu/proceedings2010/mp2010_paper_42.pdf (last accessed: 10.10.2022).

Законодавчі та нормативні документи

1. Конституція України: станом на 01 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків: Право, 2016. 82 с.
2. Правова основа діяльності органів державної влади: зб. нормат. актів / упоряд. П. М. Любченко. Харків: ФІНН, 2010. 303 с.
3. Конституційний Суд України: рішення, висновки / відп. ред. А. С. Головін; уклад.: К. О. Пігнаста, О. І. Кравченко. Київ: Логос, 2011. Кн. 10. 431 с.
4. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.
5. Про порядок класифікації надзвичайних ситуацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.06.1998 № 1099. *Офіційний вісник України*. 1998. № 28. Ст. 1062.
6. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. *Голос України*. 2015. 10 черв. (№ 101). С. 4.

7. Національна доктрина розвитку освіти: затв. Указом Президента України від 17.04.2002 № 347. *Освіта*. 2002. 24 квіт. (№ 14). С. 2–4.
8. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень: затв. наказом М-ва юстиції України від 08.10.1998 № 53/5 (у ред. наказу від 26.12.2012 № 1950/5). *Офіційний вісник України*. 2013. № 3. Ст. 91.
9. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. Дата оновлення: 12.03.2017. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/page> (дата звернення: 10.10.2022).
10. Податковий кодекс України: проєкт Закону України. URL: http://minfin.gov./control/uk/publish/category/main?cat_id=71375 (дата звернення: 17.03.2017).
11. Проєкт Закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році: від 15.09.2016 № 5132. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=60035 (дата звернення: 10.10.2022).
12. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами- членами, з іншої сторони: Закон України від 16.09.2014 № 1678-VII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1678-18> (дата звернення: 10.10.2022).
13. Ухвала апеляційного суду Полтавської області від 27 серпня 2014 р., судова справа № 551/818/14-к. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/41131992#> (дата звернення: 10.10.2022).

ОФОРМЛЕННЯ СПИСКУ ПОСИЛАНЬ «REFERENCES»

1) Як правильно оформити посилання латиницею?

Правильний опис використовуваних джерел у списках літератури є запорукою того, що цитована публікація буде врахована при оцінці наукової діяльності її авторів, отже (по ланцюжку) – організації, регіону, країни. За

цитуванням журналу визначається його науковий рівень, авторитетність, ефективність діяльності його редакційної ради тощо. З чого випливає, що найбільш значущими складовими в бібліографічних посиланнях є прізвища авторів та назви журналів. Причому для того, щоб всі автори публікації були враховані в аналітичній системі (напр. Scopus), необхідно в опис статті вносити всіх авторів, не скорочуючи їх трьома, чотирма тощо. Заголовки статей у цьому випадку дають додаткову інформацію про їх зміст і, хоча в аналітичній системі вони не використовуються, Scopus рекомендує включати їх до опису посилань.

Посилання в науково-метричній базі Scopus обробляються і структуруються відповідно до визначеного формату. У Scopus залежно від наявної інформації їх буде видно таким чином:

Knight, SF, Quigley, JE, Yuan, J., Roy, SS, Elmarakby, A., Imig, JD Endothelial dysfunction and the development of renal injury in spontaneously hypertensive rats fed a high-fat diet (2008) *Hypertension*, 51 (2), pp. 352–359. Cited 20 times. doi: 10.1161/HYPERTENSIONAHA.107.099499.

Якщо готувати посилання в References із розумінням мети їх подання в системі, тоді існує низка правил, дотримуючись яких, можна отримати максимальне число пов'язаних із публікаціями посилань у журналі.

До таких правил можна віднести:

1) представляти в References замість україно- та російськомовного варіанта опису журналу опис його перекладної англomовної версії, яка, найімовірніше, буде або вже представлена в Scopus;

2) оскільки відомо, що описи внесених в зарубіжні індекси цитування та інші бази даних публікацій даються по їх англomовному блоку, то в найкращому випадку в References можна включати перекладну назву статті в тому вигляді, як вона вказана в журналі (і потім – у базі даних). У такому випадку транслітерації заголовка статті не потрібно, але вказується в дужках після її опису мова публікації, напр.: [in Ukrainian], [in Russian] або (in Russian), (in Ukrainian).

3) представляти в References замість перекладного видання книги (монографії), опис оригінальної її версії, через те що індекси цитування все

більше включають книг у свої ресурси, у т. ч. Scopus. Перекладна версія може бути також описана, як додаткові відомості (у дужках);

4) подання в References тільки транслітерованого (без перекладу) опису неприпустимо, тому що такий опис абсолютно не читається (він ще якось зрозумілий для україно- та російськомовного читача, але незрозумілий за змістом іноземцю). Тому, якщо потрібно скоротити опис, то краще наводити його перекладний опис із зазначенням у дужках [in Ukrainian] або [in Russian]. Це більшою мірою відноситься до анонімних (не авторських) творів: законодавчих, нормативних документів, а також до патентів, дисертацій, звітів і інших не типових для індексів цитування документів;

5) при описі видань без авторів (збірників, колективних монографій) допускається замість авторів писати одного, максимум двох редакторів видання;

б) для неопублікованих документів можна робити найкоротшу назву із зазначенням у дужках (unpublished), якщо вона має авторство (для обліку посилань автора), або просто "Unpublished Source" або "Unpublished Report" тощо, якщо авторство в документі відсутнє;

7) оскільки україно- та російськомовні джерела важко ідентифікуються зарубіжними фахівцями, рекомендується в описах оригінальну назву джерела виділяти курсивом, як у більшості зарубіжних стандартів;

8) якщо описувана публікація має doi (система DOI є міжнародним ISO стандартом: <http://www.doi.org/>), його обов'язково треба вказувати в бібліографічному описанні в References, оскільки цей ідентифікатор є найбільш точним джерелом інформації про статтю і по ньому виробляється зв'язка «посилання – публікація»;

9) назва наукового журналу в «References» має збігатися з назвою журналу, яка зареєстрована при його включенні в міжнародні бази даних; тому в посиланнях на статті з наукових журналів ОДЕКУ треба вказувати через ризку два варіанти назви журналу: 1) транслітеровану: скорочену чи повну (зареєстровану при присвоєнні індексу ISSN) та 2) у перекладі на англійську: *Visn. Odes. derž. ekol. univ.* (або повну назву: *Visnik Odes'kogo deržavnogo*

ekologičnogo universitetu) – Bull. of OSENU (або повну назву: Bulletin of Odessa state environmental university); Ukr. gidrometeorol. ž. (або повну назву: Ukraїns'kij gidrometeorologičnij žurnal) – Ukr. hydrometeor. j. (або повну назву: Ukranian hydrometeorological journal);

10) скорочені назви журналів бажано вказувати не довільно, а так, як вони зареєстровані в системі ICI_WoS. Довільне представлення назв журналів призводить до втрати зв'язків, оскільки назва може бути не ідентифікована;

11) однотипно подавати інформацію щодо двох основних елементів посилань – авторів і джерела;

12) усі основні вихідні видавничі відомості (в описах журналу: позначення тому, номера, сторінок; в описах книг: місце видання – місто, позначення видавництва, крім власної неперекладної назви видавництва – вона транслітерується) повинні бути перекладені англійською мовою;

13) в описах україно- та російськомовних підручників, навчальних посібників не треба вказувати тип видань (монографія, підручник тощо). Ця інформація в посиланнях у даному випадку є надлишковою;

14) у вихідних даних публікацій у посиланнях (статей, книг) необхідно вказувати кількість сторінок публікації: діапазон сторінок у виданні вказується "pp." перед сторінками; кількість сторінок у повному виданні (книзі) – вказується як "p." після зазначення кількості сторінок;

15) якщо книга в списку літератури (у будь-якому варіанті – основному або в References) описується повністю, тоді в бібл. описанні повинен зазначатись повний обсяг видання, незалежно від того, які сторінки видання були процитовані в тексті; виняток становлять випадки, коли використовуються окремі розділи з книги; у цьому варіанті в списку літератури дається опис глави, із зазначенням сторінок «від–до»;

16) посилання на джерела, опубліковані на одній з романських мов, подаються як у «Списку літератури», так і в «References» однаково – мовою оригінала;

17) необхідно використовувати системи автоматичного перекладу кирилиці на латиницю; не робити транслітерацію вручну. Це дозволить уникнути помилок транслітерації. Для транслітерації прізвищ авторів, назв книг (журналів, збірників), видавництв тощо слід користуватися онлайн-конвертерами окремо для української та російської мов;

18) залишаються усі особливості написання імен: Ariès, Børglum, Büchner, Janáč, Längle etc.;

19) в описі іноземного джерела або джерела в трансліті редактори (за наявності) вказуються:

а) перед назвою роботи з поміткою «Ed.» або «Eds.», напр.: Runco M. A., Albert R. S. (Eds). Theories of creativity. Newbury Park, CA: Sage, 1990. 45 p.; або
б) у кінці опису, якщо є автори, напр.: Dudo L. D. Theories of creativity. Newbury Park, CA: Sage, 1990. 45 p. (Eds: Runco M. A., Albert R. S.)

20) прийняті скорочення в описі літератури: Том = T. / volum = vol. / Випуск = Вип. issue = issue / в 3 томах (і т. ін.) = в 3 т. In 3 vols. / Переклад = Пер. Translation = Transl. / 3-є видання = 3-є вид. 3d edition = 3d ed. / редакція = (за) ред. editor(s) = Ed. (Eds).

II) Транслітерація з української

Транслітерувати з української допоможе автоматична публічна система транслітерації українського алфавіту латиницею <http://ukrlit.org/transliterations>, яка відповідає чинному державному стандарту, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. № 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-2010-%D0%BF#Text>).

Приблизна коротка схема процесу перетворення.

1. Входимо в програму Трансліт.УКРЛІТ.ОРГ (режим доступу – <http://ukrlit.org/transliterations>). Вставляємо в спеціальне поле весь текст бібліографії українською мовою і натискаємо кнопку «транслітерувати».

2. Копіюємо транслітерований текст у підготовлюваний список References.

3. Перекладаємо окремі частини опису джерела (див. Ч. I п. 12) на англійську мову, переносимо їх у підготовлений список (за транслітерованою назвою). Переклад на англійську, безумовно, потребує редагування.

4. Об'єднуємо опис у трансліті та перекладний, оформляючи відповідно до прийнятих правил бібліографічного опису. При цьому необхідно розкрити місце видання (напр., Київ) і виправити позначення сторінок англійською мовою (замість S. 190–199 – pp. 190–199) і виконати ще якісь технічні дії. Курсивом виділяємо назву джерела і посилання готове.

Наприклад, посилання 1:

Зборовська Н. Психоданаліз і літературознавство. Посібник. Київ: Академвидав, 2003. 392 с.

Вставляємо в програму, отримуємо:

Zborovska N. Psykhoanaliz i literaturoznavstvo. Posibnyk. Kyiv: Akademydav, 2003. 392 s.

Переробимо транслітероване посилання:

2) у квадратних дужках після транслітерації пишемо переклад заголовка статті на англійську мову;

3) пишемо англійською мовою повне місце видання та позначення сторінок; назва видавництва в даному випадку залишається транслітерованою. Видавництво краще позначати додаванням слова Publ.

Отримуємо кінцевий результат:

Zborovska N. Psykhoanaliz i literaturoznavstvo [Psychoanalysis and literary studies]. Posibnyk. Kyiv: Akademydav, 2003. 392 p. [in Ukrainian]

Приклад 2:

Ситченко А. Л. До поняття і структури формування компетентного читача у шкільному курсі української літератури. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Педагогічні науки*. 2019. № 3. С. 207–211. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2019_3_37 (дата звернення: 10.10.2022).

Sytchenko A. L. (2019) Do poniattia i struktury formuvannia kompetentnoho chytacha u shkilnomu kursi ukrainskoi literatury [To the concept and structure of formation of a competent reader in the school course of Ukrainian literature]. *Naukovyi visnyk Mykolaiivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Seriia: Pedahohichni nauky.* № 3. pp. 207–211. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2019_3_37 (accessed 10 October 2022).

Приклад 3:

Бостан Л.М., Бостан С.К. Історія держави і права зарубіжних країн: навч. посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2008. 730 с.

Bostan, L.M., Bostan, S.K. (2008). *Istoriia derzhavy i prava zarubizhnykh krain* [History of State and Law of foreign countries]. Kyiv: Tsentr uchbovoi literatury (in Ukrainian).

Приклад 4:

Аркуша О. Українці у представницьких інституціях Габсбурзької монархії. Історія українського парламентаризму: від допарламентських форм організації політичного життя до сьогодення / Голова ред. ради В. М. Литвин, кер. авт. колективу В. А. Смолій; НАН України. Інститут історії України. Київ: Видавництво «Дніпро», 2010. С. 203–240.

Arkusha, O. (2010). *Ukrainci u predstavnytskykh instytutsiiakh Habsburzkoii monarkhii* [Ukrainians in the representative institutions of the Habsburg Monarchy]. *Istoriia ukrainskoho parlamentaryzmu: vid doparlamentskykh form orhanizatsii politychnoho zhyttia do sohodennia* / Holova red. rady V. M. Lytvyn, ker. avt. kolektyvu V. A. Smolii; NAN Ukrainy. Instytut istorii Ukrainy (pp. 203–240). Kyiv: Dnipro. (in Ukrainian)

Варто зазначити, що під час написання References необхідно уважно читати інформаційний лист конкретного наукового журналу. Вимоги можуть різнитися.